

Szczecin, dnia 2 października 2017 r.

dr Zbigniew Barwina
KANCELARIA ADWOKACKA

ODPIS

adwokaci:

Zbigniew Barwina
Magdalena Łakomy
Magdalena Pakuła

aplikanci adwokaccy:

Michał Białkowski
Bartosz Siemak
Piotr Barwina
Maciej Robaszko

Trybunał Konstytucyjny w Warszawie
Al. J. Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Sygn. akt   **Ts 9/17**

Strona :   **A**   **R**   **(NIP**   **)**

działający z pełnomocnikiem adw. Zbigniewem Barwiną

*Kancelaria Adwokacka dr Zbigniew Barwina, ul. Bogurodzicy 1/15,
70-400 Szczecin*

UZUPEŁNIENIE BRAKÓW FORMALNYCH SKARGI

Działając imieniem Strony, w wykonaniu zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 września 2017 roku, składam pięć egzemplarzy pełnomocnictwa szczególnego oraz wskazuję co następuje.

W skardze strona wskazała, iż wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia   sierpnia 2016 roku, w sprawie o sygn. akt   , w wyniku zastosowania niekonstytucyjnego przepisu prawa, naruszono jej prawo własności określone w art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji.

Do naruszenia doszło w ten sposób, że **strona, w wyniku konfiskaty mienia, została pozbawiona własności środków pieniężnych tytułem zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2005 rok**, w sytuacji, gdy zobowiązanie to winno ulec przedawnieniu, choć nie uległo na skutek zawieszenia biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego, do czego doszło poprzez bezpodstawne i arbitralne wszczęcie postępowania karnego skarbowego, w wyniku zastosowania niekonstytucyjnego przepisu prawa.

Precyzując, wynikające z art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji prawo własności zostało naruszone przez przepis art. 70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa w następujący sposób:

Strona na podstawie ostatecznej decyzji organu podatkowego określającej jej zobowiązanie podatkowe podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2005 **została pozbawiona własności środków pieniężnych w kwocie**   zł, co stanowi różnicę pomiędzy kwotą

kancelaria adwokacka

dr ZBIGNIEW BARWINA
ul. Bogurodzicy 1/15 | 70-400 Szczecin
tel. + 48 91 431 09 86 | fax + 48 91 350 95 12
zbigniew@barwina.eu | www.barwina.eu

we współpracy z:

Kaczor
Klimczyk
Pucher
Wypior

zobowiązania zadeklarowanego, a kwotą zobowiązania wymierzonego decyzją podatkową. Decyzja określająca stronie zobowiązanie podatkowe wydana 6 czerwca 2011 roku za ww. okres stała się ostateczna przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, ponieważ na podstawie art. 70 § 6 pkt 1 o.p. bieg terminu przedawnienia uległ zawieszeniu. Stosownie do ww. przepisu bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania.

W niniejszej sprawie jednak nie doszło do popełnienia przestępstwa, a strona jedynie weszła w spór z organem podatkowym.

Ponieważ jednak organ podatkowy nie był w stanie sporu tego rozstrzygnąć przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego – postanowił doprowadzić do jego zawieszenia, poprzez wszczęcie postępowania karnego skarbowego, w wyniku czego zastosował przepis niezgodny z Konstytucją.

Zawieszenie biegu przedawnienia zobowiązania podatkowego następuje niezależnie od zasadności wszczęcia postępowania karnego skarbowego wobec podatnika. Wszczęcie postępowania karnego skarbowego, nawet gdy następnie okaże się, że brak było jakichkolwiek ku temu podstaw powoduje, że mimo opieszałości działania organów podatkowych nie ulegnie przedawnieniu zobowiązanie podatkowe. Taki sposób ukształtowania procedury sprzeciwia się celowi instytucji przedawnienia zobowiązań podatkowych (m. in. osiągnięcie stabilizacji społecznej).

W ten sposób naruszona zostaje wyrażona w art. 2 Konstytucji zasada zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Z przepisu tego wynika, również konstytucyjna wartość stabilizacji społecznej, która stała się celem wprowadzenia do polskiego systemu prawa instytucji przedawnienia zobowiązań podatkowych. Konsekwencją stosowania niezgodnego z tym wzorcem konstytucyjnym przepisu art. 70 § 6 pkt 1 o.p., doprowadziło stronę do pozbawienia własności środków pieniężnych, tak naprawdę w drodze ich konfiskaty.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż strona ma świadomość, że jednym z podstawowych obowiązków jednostki, wyrażonych w Konstytucji (art. 84 Konstytucji) jest obowiązek ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Ustawodawca ma zatem szeroką swobodę i umocowanie konstytucyjne do nakładania ciężarów i świadczeń publicznonprawnych.

Jednakże obowiązek ten nie może być realizowany poprzez „sztuczne” zawieszanie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, gdy tylko podatnik wchodzi w spór z organem podatkowym, a organ ten nie jest w stanie sporu tego rozstrzygnąć w ustawowym terminie przewidzianym do jego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy, zobowiązanie podatkowe, a zatem obowiązek o którym mowa w art. 84 Konstytucji, powinien ulec przedawnieniu, a strona nie powinna zostać pozbawiona własności środków pieniężnych.

Na skutek arbitralnego zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania, doszło do sytuacji, w której rozstrzygnięcie sporu między podatnikiem a organem podatkowym, czy też egzekwowanie obowiązku podatnika wobec organu staje się w istocie konfiskatą mienia.

Organ podatkowy był uprawniony do „dochodzenia” od strony zobowiązania podatkowego w stosownym postępowaniu, czyli realizowania obowiązku, o którym mowa w art. 84 Konstytucji – ale tylko do momentu jego przedawnienia. Jeśli organ w sposób „sztuczny” i

bezpodstawny, a przy tym postępując w sposób arbitralny, zawiesza bieg tego terminu – to trudno jest zgodzić się z tezą, iż nadal realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 84 Konstytucji. W tej sytuacji organ dochodzi środków pieniężnych, które są mu nienależne, bowiem podstawa ich zapłaty powinna przestać istnieć, a została utrzymana w związku z zastosowaniem niekonstytucyjnego przepisu prawa. **Takie dochodzenie środków pieniężnych przez organ podatkowy jest konfiskatą mienia.**

Reasumując, zaskarżony przepis narusza konstytucyjne prawo własności Strony, wyrażone w art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji – prawo własności środków pieniężnych w kwocie określonej w decyzji podatkowej, w drodze konfiskaty mienia, poprzez umożliwienie arbitralnego doprowadzenia do spoczywania biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, na skutek bezpodstawnego wszczęcia postępowania karnego skarbowego, nie przyznając jednocześnie stronie żadnych środków obrony przed praktykami tego rodzaju.

Za stronę – pełnomocnik

Zbigniew Barwina – adwokat

Załączniki:

- 5 egzemplarzy pełnomocnictwa szczególnego,
- 4 odpisy pisma (bez załączników).